

48. Блогове на преводачи

Интернет предлага огромни възможности за изказване на лично мнение, неконтролирано от цензурата на „модераторите“ на различни форуми. Една от тези възможности е водене на личен блог, в който напълно естествено и без ограничения да споделиш мнения, виждания, идеи, които те вълнуват, да заемеш ангажирана позиция по тема, която вълнува и други хора, да предложиш решения на проблеми, които засягат обществото и да изложиш други мисли, свързани с нещо, което потенциално представлява интерес за някаква аудитория.

В Интернет има много блогове на преводачи от всички краища на света. Голяма част от тези блогове е на английски, което спомага за тяхната популярност и за разпространение на оригинални идеи, свързани с професията преводач. Тук няма да се спирам на тези блогове, понеже е невъзможно да бъдат разглеждани всички, а камо ли да бъдат проучени подробно. Всеки може да попадне в Интернет на интересен блог, воден от преводач от друга страна. Няма списъци или класации на преводачески блогове, затова откриването и четенето на такива блогове е съвсем индивидуално. Всеки може да си хареса или да не хареса някой блог или повече блогове на преводачи. Аз лично открих блога на Стив Витек и прочетох

доста от неговите статии. Идеите му са много и изключително интересни. Във всяка своя статия той засяга някой проблем на преводачите. От неговия блог може да се разбере с какво многообразие от проблеми се сблъсква нашата професия. Но блогът на Стив е само малка част от всички блогове на преводачи, повечето от които аз дори не съм открил, посетил или прочел.

Предполагам, че има и блогове на български преводачи, които не съм открил, посетил или чел. Иначе, от такива блогове се интересувам едва от преломната 2012, защото в тях търся идеи и мнения, които са свързани с проблемите, които ни вълнуват най-вече като преводачи. Преводаческите блогове, естествено, разглеждат и други теми, извън нашата професия, но основно засягат именно това, което би интересувало всеки преводач.

През 2012 година беше създаден един блог, наречен „законпреводачи“, посветен на проектозакона (законопроекта) за заклетите преводачи. Създателите на този блог бяха членове на казионните преводачески организации и заемаха позицията, че тези организации трябва да изпитват преводачите, които кандидатстват да станат заклетни преводачи. В този блог бяха публикувани няколко статии и писма до институции, но проектозаконът, за който се говореше, че бил почти готов, изобщо не видя бял свят. Всъщност, в Интернет може да се открие текстът му, ако може така да се нарече,

и да се види колко е бил готов. По-подробно разгледах този проектозакон в една от предишните глави. Блогът „законпреводачи“ постепенно замря и беше изоставен, понеже създателите му изгубиха интерес. Още повече, те се смятаха за „елитни“ професионални преводачи и под достойнството им беше да защитават „обикновените“, „масовите“ преводачи, които за тях не са професионалисти. Естествено, гледната им точка не може да бъде отхвърлена изцяло, понеже се убеждаваме, че голяма част от „преводачите“, използвани от агенциите за преводи, наистина не са професионални преводачи.

През ноември 2012 година Рени създаде блога си в блог.бг, наречен „Преводи, преводачи, агенции, изисквания, проблеми, промени“. Този блог досега има над 140 000 четения, което красноречиво говори за интереса към проблемите на преводачите у нас. В този свой блог Рени публикува официалната ни кореспонденция с разни институции от лятото на 2012 г. насам, както и някои статии. Основен акцент поставя върху това, че години наред Външно е сключвало и все още сключва „договори“ за извършване на официални преводи с фирми за преводи, а в чужбина – с преводачи и че основанието на „договорите“ е чл. 2а, ал. 2 от „правилника“ („един вътрешно-министерски правилник на дирекция «Консулски отношения» от 1958 г., посл. изм. на 25.12.1990 г., съгласно който всички преводи на документи в

България се извършват от МВнР, а в чужбина – от съответните консулски или дипломатически представителства. Правилникът е бил достоверен преди много години, но днес е безумно стар и неадекватен“).

В редица статии от този блог се посочва, че „договорите“ с Външно са фиктивни и напълно излишни, но „проблемът е, че няма кой да го каже – от официална трибуна“. Изтъква се, че „най-сериозната пречка са насложилите се многогодишни недоразумения в бранша“. Веруюто на този блог е: „Вярвам, че един ден и в България нещата ще си дойдат на мястото – фирмите ще се откъснат от МВнР, а преводачите ще заверяват сами извършените от тях официални преводи на документи с подпис и собствен печат“.

Друг блог на български преводач, на който бих обърнал внимание, е блогът на Илка (<http://editor.slavic-center.com/>). В него откриваме статии като „Има ли нужда професионалният преводач от услугите на преводаческа агенция“, „Клиентите – неограниченият ресурс на преводачите“ и редица други, които повдигат сериозни въпроси, свързани с професията преводач.

За блоговете, публикувани на сайта на моята фирма няма да говоря. Те сами по себе си са достатъчно красноречиви, т. е. тяхното съдържание е с подчертано „про-преводаческа“ насоченост.